

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností na

únor 2024

Václav Malý

Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice

Baar, Jindřich Šimon P. - spisovatel

* 07. 02. 1869 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

+ 24. 10. 1925 - Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Klenčí pod Čerchovem (okr. Domažlice), Přimda (okr. Tachov), Putim (okr. Písek)

Literatura: Lexikon české literatury. A-G. Praha: Academia, 1985., Poslední Baarův projev na veřejnosti. Česko-bavorské Výhledy, 1991, č. 21, s. 5., Vzpomínka na J. Š. Baara. Bezděkovský zpravodaj, 1992, č. 1, s. 6., Dopis J. Š. Baara z Klenčí. Plzeňský deník, 1992, 10. 12., č. 76, s. 6., Křížová cesta spisovatele J. Š. Baara. Domažlický deník, 1995, 25. 10., č. 250, s. 12., Několik vzpomínek na J. Š. Baara. Domažlicko, 1995, č. 43, s. 6., Poslední Baarova léta v Klenčí. Domažlický deník, 1996, 20. 01., č. 17, s. 11., Hásek, J.: Nekorunovaný chodský král. Domažlický deník, roč. 3, 1996, 06. 04., č. 83, s. 11., Hofmann, G.: Ještě k původu a životě Maxmiliána Obentrauta. In: Sborník Muzea Chodska v Domažlicích, 18-23. Domažlice: MCH, 1997., Cibulková, M.: Velký syn Chodska J. Š. Baar. Domažlicko, roč. 9, 1999, 24. 02., č. 8, s. 4., Majtánová, M.: Jaký byl opravdový život Jindřicha Š. Baara. Domažlicko, roč. 12, 2002, 23. 10., č. 43, s. 5., 30. 10., č. 44, s. 5., 06. 11., č. 45, s. 5., 13. 11., č. 46, s. 5., Tauer, V.: Před 135 lety se v Klenčí narodil J. Š. Baar. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 04. 02., č. 19, s. 9., Buršíková, E.: 80. výročí úmrtí J. Š. Baara. Čakan, 2005, č. 10, s. 7., Kumpera, J.: Osobnosti a západní Čechy, s. 297. Plzeň: Ševčík, 2005., Fotografický archiv Lukáše Vorlíčka.

Anotace: Pocházel ze starého selského rodu v Klenčí. Gymnázium vystudoval v Domažlicích (1888), z hmotných důvodů vstoupil do bohosloveckého semináře v Praze, vysvěcen na kněze 1892. První mši sloužil v Putimi, druhou v Klenčí. Stal se kaplanem na Přimdě, později působil ve Spáleném Poříčí, Stochově, Ořechu, Úněticích, Kloboukách, Volyni. Otec mu zemřel r. 1892, matka 1915. Dne 14. listopadu 1918 se stal předsedou Jednoty duchovenstva, v březnu 1919 funkci složil a požádal ze zdravotních důvodů o penzi. Do Klenčí se jako penzista vrací v září 1919. V létě 1925 je raněn mrtvicí, umírá náhle v říjnu, pohřben 27. října. Dne 17. července 1932 byla na jeho rodném domku odhalena pamětní deska, 5. července 1933 byl na Výhledech slavnostně odhalen Baarův pomník se sochou Ladislava Šalouna (5. července 1947 byl znovuodhalen). Jeho prvotiny oslovily čtenáře v básnické sbírce Rodnému kraji, kde vyšla i báseň Bulačina. Ta byla roku 1925 zhudebněna Jindřichem Jindřichem a stala se hymnou Chodska. Svou básní z knihy Z chodských písní zahajoval roku 1895 Almanach katolických českých básníků. Stěžejním dílem, které jej proslavilo, byl Jan Cimbury, který vyšel v roce 1908. Nejoblíbenějšími díly se stala trilogie o národním obrození Chodska: Paní komisarka, Osmačtyřicátníci a Lůsy, dále romány Farská panička, Holoubek a Skřivánek, povídky Báby a dědkové, Hrnčená bába, Hanče a knížka pro děti Hanýžka a Martínek. Od pohádek, zachycených v lidové řeči, přes povídky, romány a obrázky z přírody zahrnuje dílo J. Š. Baara na třicet svazků. V díle se často objevuje symbol cesty, který je i možné přirovnat k lidské cestě životem. Zajímavé je to, že počet kapitol či povídek v knihách bývá často totožný s čísly 10 nebo 14, což je i počet obrazů, které má Křížová cesta (soubor obrazů znázorňujících putování Ježíše Krista). Významná byla jeho činnost národopisná a folkloristická. Na sklonku 19. století zapsal na 1 400 chodských písní. V románu Lůsy zachytil postavu Maxmiliána Obentrauta, jehož původ je nejasný a je spojován s rody Trauttmansdorffů a Stadionů. Pokrevně spřízněn s Janem Františkem Hruškou. K zájmu o Chodsko přivedl svého přítele F. Teplého, spolu s ním a J. F. Hruškou vydal Chodskou čítanku. Vydavatelem, pořadatelem a vykonavatelem literární pozůstalosti se stal J. Štěpánek. - 155. výr. narození

Blacký, Jakub - politický vězeň

* 10. 09. 1915 - Luženičky (okr. Domažlice)

+ 03. 02. 2009 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Vorlíček, J.: Věku osmdesáti let se dožívá Jakub Blacký. Domažlický deník, roč. 2, 1995, č. 204, s. 2., (vor): Blahopřání jubilantu Jakubu Blackému. Domažlicko, roč. 5, 1995, 07. 09., č. 36, s. 4., (vor): Třiaosmdesátiny Jakuba Blackého. Domažlický deník, roč. 7, 1998, 07. 09., č. 209, s. 9., Vorlíček, J.: Čtyřiaosmdesátiny J. Blackého. Domažlický deník, 1999, 10. 09., č. 211, s. 17., Vorlíček, J.: Poznal vězení ve Valdicích, v Plzni, na Pankráci a Mírově. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 09. 09., č. 211, s. 12., Knihovna Muzea Chodska., Vorlíček, J.: Blacký oslavil 86. narozeniny. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 16. 09., č. 213, s. 16., Antoš, S.: Čestné občanství za čestný život. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 15. 05., č. 112, s. 15., fot., Heidlerová, S.: Jakub Blacký je Domažličan. Domažlicko, roč. 12, 2002, 22. 05., č. 21, s. 2., Čestné občanství - Domažlice 13. 5., Domažlický zpravodaj, roč. 24, 2002, č. 6, s. 6., fot., Antoš, S.: Čestný občan Domažlic získá cenu Via Bona. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 25. 09., č. 224, s. 15., Harantová, I.: Kriminál dal Jakobovi Vlastu. Domažlický deník roč. 14, 2005, č. 213, s. 14, fot., Nagovská, R.: Řád vystaví pod fotku papeže. Domažlický deník, roč. 17, 2008, 30. 10., č. 255, s. 3, fot., Šebek, S.: Chodsko se v sobotu rozloučilo s Jakubem Blackým. Týdeník Domažlicko, roč. 19, 2009, 11. 02., č. 6, s. 1, fot., Antoš, S.: Život Jakuba Blackého se naplnil. Domažlický zpravodaj, roč. 31, 2009, č. 3, s. 3.

Anotace: Spoluorganizátor Vavřínecké pouti roku 1939, v roce 1954 byl odsouzen komunisty za údajnou velezradu k 18 letům vězení. Člen Konfederace politických vězňů, dlouholetý turista. Pomáhal L. Hruškovi z Plzně zajišťovat prostředky na budování Meditační zahrady, Památníku obětem zla, stál u zrodu Nadace za staré Domažlice a po celou dobu její existence byl jedním z jejich nejprospěšnějších členů. Podílel se na opravách řady památek lidové zbožnosti. Přispěl na obnovu Kurzovy věže na Čerchově. V roce 2001 oceněn Deníky Bohemia titulem Oscar 2001 za občanskou statečnost. Rozhodnutím zastupitelstva z 20. března 2002 se stal čestným občanem města Domažlic, občanství mu bylo slavnostně uděleno 13. května téhož roku. Dne 1. října 2002 převzal na velvyslanectví USA cenu Via Bona za lidský přístup a pomoc Domu pro matky a děti sv. Zdislavy v Havlovicích. V roce 2007 mu papež Benedikt XVI. udělil jako výraz obdivu a poděkování za statečnost apoštolské požehnání. Dne 28. října 2008 převzal Řád Tomáše Garrigua Masaryka II. stupně.
- 15. výr. úmrtí

Brožová, Jana - malířka

* 14. 02. 1909 - Plánice (okr. Klatovy)
+ 26. 06. 1987 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Postřekov (okr. Domažlice), Holýšov (dříve okr. Domažlice, nyní okr. Plzeň-jih), Klatovy, Domažlice

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 24. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990., Vorlíček, J.: Vzpomínka na J. Brožovou. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 27. 06., č. 149, s. 16.

Anotace: Studovala na učitelském ústavu v Příbrami, kde složila odbornou zkoušku z kreslení. V letech 1928-31 studovala Umělecko-průmyslovou školu v Praze. Jako učitelka působila nejprve v Plánici a později jako profesorka kreslení na gymnáziu v Klatovech. V 30. letech vstoupila do povědomí veřejnosti jako ilustrátorka (Pohádky, 1936). V r. 1938 ilustrovala dílo J. F. Hrušky na Hyjtě a U mámy mamičky. Roku 1939 vystavovala na členské výstavě SZVU v Plzni náměty z Chodska. Celým jejím životem se prolínal námět dítěte, matky, domova a rodného kraje. Výtvarně navazovala na lidové tradice Chodska. Námět matky s dítětem se později začal objevovat především v jejích malbách na skle (výstava českých sklomaleb v Domažlicích). Mezi přední práce patří malovaná okna kostelů v Postřekově, Dobřanech, Holýšově, na Tannanbergu a v dalších historických objektech u nás, v Itálii, Německu a Brazílii. - 115. výr. narození

Čech, Karel, mjr. - armádní důstojník

* 27. 02. 1894 - České Meziříčí (okr. Rychnov nad Kněžnou)
+ 27. 12. 1943 - Břeh u Vratislavi (Polsko)

Místa působení: Domažlice, Břeh u Vratislavi (Polsko)

Literatura: Život za pravdu, fot. příl. Domažlice, 1949., Evidence válečných hrobů na internetových stránkách Ministerstva obrany ČR.

Anotace: Velitel 21. ženijního praporu v Domažlicích, zatčen 21. března 1940. Zemřel na následky věznění nacisty v Břehu u Vratislavi. Pozn.: Podle internetové databáze Evidence válečných hrobů na stránkách Ministerstva obrany ČR zahynul 2. července 1943. - 130. výr. narození

Čejka, Ludvík - tajemník poštovního úřadu

* 12. 02. 1909 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 09. 03. 1945 - Flossenbürg (Německo)

Místa působení: Domažlice, Flossenbürg (Německo)

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Vorlíček, J.: Ludvík Čejka. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 12. 02., č. 36, s. 18., Matriční záznam o narození na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Tajemník poštovního úřadu v Domažlicích a poručík dělostřelectva v záloze. Člen Sokola a výborný gymnasta. Koncem září roku 1938 byl jako poštovní úředník v Aši při řádění henleinovců zajat a odvečen do Německa, kde byl čtrnáct dní vězněn. Dne 5. září 1944 byl znovu zatčen v Domažlicích a poslán do koncentračního tábora Flossenbürg, kde zahynul. Na hlavní domažlické poště je umístěna jeho pamětní deska.
- 115. výr. narození

Čtrnáct, Václav - archeolog

* 23. 02. 1884 - Dýšina (okr. Plzeň-město)
+ 05. 08. 1975 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Plzeň, Domažlice

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 25. Plzeň, SVK 1998.

Anotace: Plzeňský archeolog a muzejník. Získal absolutorium na Filozofické fakultě, obor prehistorie. Roku 1941 byl z nařízení říšského protektora penzionován, po osvobození začal znovu pečovat o pravěké sbírky. Působil i v Domažlicích. - 140. výr. narození

Eckhardt, Josef - starosta Horšovského Týna

* 05. 02. 1819 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

+ 07. 03. 1892 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Gryc, S., Kuneš, V., Thomayer, L.: Žili v Horšovském Týně, s. 36. Město Horšovský Týn, 2002.

Anotace: Regionální politik, starosta, autor publikace o Horšovském Týnu. Do lokální politiky vstoupil v roce 1848 jako kapitán horšovskotýnské národní gardy. V srpnu 1850 se stal starostou města a tuto funkci vykonával do roku 1859. Doba jeho starostování je spojena s nebyvalým rozvojem města. Byly strženy středověké hradby, začalo se s úpravami náměstí, komunikací a staré školy. Ve městě se etablovala vojenská posádka - dragouni. Nemalé úsilí vynaložil také při stavbě železnice z Prahy do Brodu nad Lesy. Původně plánovaná trasa měla procházet Horšovským Týnem, bohužel pro zatvrzelost některých majitelů, neochotných pozemky na stavbu dráhy prodat, došlo k odklonění železnice směrem na Blížejov, což se záhy ukázalo osudovou chybou pro rozvoj města. V penzijním věku v letech 1880-1891 sepisoval "Příspěvky k historii města a panství Horšovský Týn", které věnoval dobrodítelce města Josefíně z Trauttmansdorffu. Zemřel dne 7. března 1892 a je pochován na místním hřbitově. - 205. výr. narození

Fischer, Ladislav, kpt. - čsl. zahraniční voják

* 12. 02. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 01. 05. 1986 - Plzeň (okr. Plzeň-město)

Místa působení: Domažlice, Velká Británie, Plzeň

Literatura: Laštovka, V.: Letci RAF z Domažlicka proti nacismu. Domažlice: Nakladatelství Českého lesa, 2005, s. 40-41., Švec, D.: Za křídly...: válečné osudy letců z Plzeňského kraje bojujících v RAF. Daniel Švec vlastním nákladem, 2022, s. 32-33.

Anotace: Narodil se v Domažlicích na Týnském Předměstí, v dnešní Komenského ul. č. 7. Otec byl kovářský mistr a měšťan. Ladislav se u svého otce vyučil také kovářem. Během vojenské prezenční služby se rozhodl stát letcem. Prošel vojenským leteckým učilištěm v Prostějově. Dne 1. dubna 1929 byl jmenován rotmistrem letectva. Sloužil v Praze-Kbelích. Oženil se v roce 1932 s Annou Weberovou z Domažlic. Roku 1933 se manželům narodila dcera Vlasta. Po obsazení republiky přešel k protektorátnímu vládnímu vojsku, s nímž se na jaře 1944 přesunul do severní Itálie. Na podzim se spolu s dalšími čtyřmi vojáky z Plzeňska objevuje v Anglii. Po příjezdu do Anglie se stal příslušníkem čsl. branné moci, nejprve byl zařazen k pomocnému družstvu pro všeobecné služby a od 19. ledna 1945 do Čsl. depotu v Cosfordu k letectvu jako AC2 vojín-nováček. Službu u RAF zakončil v hodnosti praporčíka. Po návratu do republiky pracoval na letišti v Hradci Králové jako technik-úředník a dosáhl hodnosti kapitána. Dne 22. července 1948 byla jemu i celé rodině povolena změna příjmení na Farský. V závěru roku 1949 byl propuštěn z činné služby bez udání důvodů. Rodina se přestěhovala do Plzně, kde pracoval nejprve jako zámečník, později jako úředník. V roce 1991 byl rehabilitován a povýšen na majora in memoriam. - 120. výr. narození

Formánková, Anežka - pilotka

* 13. 02. 1904 - Slavíkovice (okr. Klatovy)
+ 17. 12. 1971 - Kežmarok (Slovensko)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Plzeň, Praha

Literatura: (vs): Anežka Formánková, průkopnice letectví. Týdeník Domažlicko, roč. 11, 2002, 18. 12., č. 51, s. 3., Kurcová, J.: První československá pilotka se narodila na Kdyňsku. Kdyňsko, roč. 10, 2014, č. 1, s. 13.

Anotace: Dcera Karla Formánka, sedláka ve Slavíkovících a Anežky Pscheidtové. Po vchození obecné školy ve svém rodišti pokračovala na měšťanské škole ve Kdyni, středoškolského vzdělání se jí dostalo na Střední obchodní škole v Praze. Po pražských studiích se stěhuje do Plzně, kde je zaměstnána jako úřednice ve Škodových závodech. Do dějin našeho letectví vstoupila jako první pilotka turistických letadel v Československu - v květnu roku 1928 složila pilotní zkoušku a v červnu téhož roku získala patřičný diplom. O dva roky později získala oprávnění k pilotáži letadel s více než 10 cestujícími. V závěru 30. let odchází za svým manželem Vavřincem Šedivcem do Prahy. Poslední zmínka o Anežce Formánkové ve zdrojích Západočeského aeroklubu pochází z roku 1949. Umírá během pobytu na Slovensku, pohřbena je v Plzni-Doudlevcích. - 120. výr. narození

Gottlieb, Abraham, Ing. - konstruktér

* 17. 06. 1837 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 10. 02. 1894 - Chicago (Illinois, USA)

Místa působení: Chicago (Illinois, USA)

Literatura: (aks): Zapomenutý rodák. Domažlicko, roč. 4, 1994, 10. 03., č. 10, s. 3., Internetová encyklopedie Jewish Encyclopedia, heslo Abraham Gottlieb.

Anotace: Pocházel z Domažlic ze židovské rodiny, v roce 1861 absolvoval pražskou polytechniku. Roku 1866 se v Domažlicích oženil s Rozou Pollakovou, po svatbě se vystěhoval do USA. Zde se proslavil jako konstruktér železničních a silničních mostů - postavil například první most přes řeku Missouri v Omaze nebo první most z ocelových vazníků v Americe vůbec. V roce 1872 se stal členem Americké společnosti stavebních inženýrů, v okamžiku své smrti byl jedním z jejích ředitelů. Pozn.: Jewish Encyclopedia uvádí datum úmrtí 9. února 1894. - 130. výr. úmrtí

Hart, Gabriel - divadelní herec

* 13. 02. 1894 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 13. 11. 1961 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1937-1962, s. 73. P., SK ČSR 1962., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Gabriel Hart.

Anotace: Vlastním jménem Gabriel Benhardt. Z počátku své umělecké kariéry působil jako herec a režisér například v Uranii, Švandově divadle, Červené sedmě nebo v Divadle na Vinohradech. Mezi roky 1925 až 1930 asistentem a později režisérem v Národním divadle v Praze. Poté se vrátil do Divadla na Vinohradech, na postu režiséra zde setrval až do roku 1947, kdy odešel do Vesnického divadla. Na poli překladatelském se věnoval mj. překladům z chorvatštiny, často používal pseudonymy Jiří Nedoma nebo Jiří Tomič. - 130. výr. narození

Hilbert, Kamil - architekt

* 12. 02. 1869 - Louny (okr. Louny)
+ 25. 06. 1933 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Loučim, Babylon (vše okr. Domažlice), Domažlice, Praha

Literatura: Holý, J. P.: Slovo na obranu vzácného umělce a člověka. Domažlické noviny, roč. 2, 1993, 29. 10., č. 43, s. 4., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Kamil Hilbert.

Anotace: Akademické vzdělání získal u profesora Fleischera na vídeňské Akademii výtvarných umění v letech 1891-1895. Odborník na gotické stavitelství. Roku 1899 mu byla svěřena dostavba Svatovítské katedrály. Od roku 1908 se podílel na rekonstrukci kostela U Svatých v Domažlicích, později i kostela v Loučimi. Projektovал však i řadu novostaveb v historizujícím pojetí, zejména novogotickém a secesním - mimo jiné i své letní sídlo Vilu Luisu v Babylonu. - 155. výr. narození

Jindřich, Alois ml. - sbormistr Čerchovanu

* 05. 02. 1869 - Hyršov (okr. Domažlice)
+ 13. 11. 1948 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Trhanov (okr. Domažlice)

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 18. Plzeň: KKS, 1977., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1998, s. 80. Plzeň: SVK, 1997.

Anotace: Syn Aloise Jindřicha st., starší bratr Jindřicha Jindřicha a otec Jaromíra Jindřicha. Na domažlických školách působil od roku 1890. Byl dobrý varhaník, působil i jako sbormistr Čerchovanu. Vzpomínky na otce a dětství zpracoval v knize Starosvětské obrázky. Stal se zakladatelem rodinné kroniky Jindřichů. - 155. výr. narození

Juráček, František - sedlář

* 03. 02. 1914 - Vídeň (Rakousko)
+ 18. 11. 2009 - Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Zpravodaj města Horšovský Týn, 2009, č. 12, s. 4.

Anotace: Pocházel ze smíšeného česko-německého manželství. Rodiče se přistěhovali do Horšovského Týna z Vídně. František vychodil německou školu, vyučil se u otce sedlářem. Po obsazení Sudet musel narukovat do německé armády, dostal se až do Litvy a Ruska. Tam byl zajat a půl roku nosil ruskou uniformu jako tlumočnick. Po skončení války se ocitl v zajateckém táboře v Brně, odkud byl propuštěn na podzim roku 1946. Vrátil se do Horšovského Týna k rodičům. Později absolvoval vojenskou službu ve vojenské nemocnici v Praze. Oženil se, vstoupil do zemědělského družstva, kde pracoval jako sedlář až do odchodu do důchodu. Dlouhodobě se angažoval v krajanském sdružení. Jako znalec předválečných poměrů a pamětník byl nevyčerpatelným zdrojem informací o starém městě, jeho obyvatelích, zámku i knížecí rodině. Výrazně pomáhal autorům lokálních publikací. Jízdně zámku věnoval unikátní ručně zpracovaná koňská sedla, opratě a postroje původně určené pro knížecí rodinu, své staré sedlářské náčiní a šicí stroj. - 110. výr. narození

Kafka, Vojtěch - hudebník

* 11. 02. 1904 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 19. 05. 1985 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 25. Plzeň: KKS, 1972., Baier, V.: Co odnesl čas. Domažlický zpravodaj, roč. 30, 2008, č. 7, s. 14.

Anotace: Učil se u ředitele kůru V. Flegla a kapelníka J. Skalického. Kapelnickou zkoušku složil v roce 1945, od roku 1949 byl vedoucím dechového souboru Místní skupiny lidových hudebníků (do r. 1970). Stál v čele regionální odbočky Svazu hudebníků. Občanským povoláním byl stavitel a do roku 1965 pracoval jako vedoucí stavebního úřadu MNV. - 120. výr. narození

Kasalická, Marie - výtvarnice

* 18. 02. 1944 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Kout na Šumavě (okr. Domažlice), Plzeň, Karlovy Vary

Literatura: Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech: 1945-1990, s. 57-58. Plzeň: Západočeské nakladatelství, 1990.

Anotace: Jako jedna z prvních žen studovala VŠUP v Gottwaldově (dnes Zlín), obor tvarování strojů a nástrojů. V letech 1971-76 pracovala jako projektantka Útvaru hlavního projektanta v Plzni. Věnovala se designu, hračkám či dětským interiéřům. K významným realizacím náleží např. výtvarná díla pro mateřskou školu v Koutě na Šumavě. - 80. výř. narození

Kohlbeck, Petr - malíř

* 21. 02. 1814 - Pomezí (okr. Domažlice)

+ USA

Místa působení: Hájek u Všerub (okr. Domažlice), Všerubsko, Klatovy, USA

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 1, s. 512. P., R. Ryšavý 1947.

Anotace: Malíř podobizen a církevních obrazů. Oddavky měl roku 1840 ve Všerubech a bydlel pak pravděpodobně v Hájku u Všerub. Roku 1849 se přestěhoval do Klatov, odtud v roce 1850 odjel s celou rodinou do Ameriky. Tam se věnoval fotografování. Z doby jeho působení na Všerubsku se dochovalo mnoho podobizen. Velkou podobiznu měšťana měl od něj Jindřich Jindřich. V kostele sv. Anny na Brůdce a v Hyršově jsou od něj kopie oltářních obrazů (z let 1842 a 1838). Náležel k předním umělcům chodského pohraničí své doby. - 210. výř. narození

Konop, Petr - trenér atletiky

* 23. 02. 1954 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kdo byl kdo v české atletice. Edice atletika, s. 85. Praha, Olympia 2004.

Anotace: Běžec, atletický trenér a funkcionář. V Jiskře Domažlice působí jako sekretář oddílu od roku 1985, v roce 1993 se stává místopředsedou Výkonného výboru ČAS západočeské oblasti. K jeho odchovancům patřil např. běžec Jan Mazanec. - 70. výř. narození

Kopecký, Bohuslav - středoškolský profesor

* 03. 02. 1854 - Bílé Poličany (okr. Trutnov)

+ 03. 06. 1936 - Brno (okr. Brno-město)

Místa působení: Domažlice, Bučovice (okr. Vyškov), Brno

Literatura: Věstník čes. profesorů, 44, 1936/37, s. 19-20., Valenta, Z.: Historie Gymnázia a Obchodní akademie Bučovice v kontextu dějin, s. 30. Diplomová práce. Dostupné online na webu vysokoškolských kvalifikačních prací Theses.cz.

Anotace: Za svého působení v Domažlicích zde učil dějepis a zeměpis. Později činný jako ředitel gymnázia v Bučovicích. Autor pamětí, historických textů a vzpomínek na žáky padlé během 1. světové války. - 170. výr. narození

Košťál, Zdeněk - oběť nacismu

* 16. 02. 1924 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Plzeň

Literatura: Život za pravdu, fot. příloha. Domažlice, 1949., Almanach: 1871-1996, s. 103. Domažlice: Gymnázium J. Š. Baara, 1996.

Anotace: Rodák z Domažlic a abiturient místního gymnázia. Uveden v přehledu maturantů za rok 1943. Zemřel na následky totálního nasazení v plzeňské Škodovce.
- 100. výr. narození

Kotal, Josef, PhDr. - ředitel střední zdravotnické školy

* 14. 03. 1921 - Mlázovy (okr. Klatovy)
+ 01. 02. 1989 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: V. Z.: Šedesátiny dr. J. Kotala. Nové Domažlicko, roč. 12, 1981, č. 17, s. 3., Holý, J. P.: Vzpomínka na Dr. J. Kotala. Domažlický zpravodaj, roč. 18, 1991, č. 3, s. 4., (vor): Vzpomínka na Dr. Kotala. Domažlicko, roč. 41, 1991, č. 9, s. 3., (vor): Žil pro Domažlice. Nová Pravda, roč. 2, 1991, 07. 03., č. 56, s. 5., Závacká, V.: Za PhDr. J. Kotalem. Nové Domažlicko, roč. 20, 1989, 09. 02., č. 7, s. 3., Tikal, O.: Vzpomínka. Domažlický zpravodaj, roč. 20, 1993, č. 3., (vor): Josef Kotal. Domažlicko, roč. 4, 1994, 03. 02., č. 5, s. 3., Kubásková, E.: Kdy zemřeli? 1986-1990. 2, s. 41. P., NK 1995., Vorlíček, J.: Vykonal mnoho práce pro město. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 01. 02., č. 26, s. 11., Vrbová, A.: Vzpomínka na Josefa Kotala... Domažlický deník, roč. 9, 2000, 28. 03., č. 74, s. 16., Vorlíček, J.: Vynikající pedagog a národopisný pracovník PhDr. Josef Kotal. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 13. 03., č. 61, s. 17., Faschingbauer, P.: Vzpomínka na pana profesora dr. Josefa Kotala. Domažlický zpravodaj, roč. 30, 2008, č. 5, s. 14., Váchalová, A.: Vzpomínka na život a působení PhDr. Josefa Kotala. Domažlický deník, 2016, 14. 03., č. 62, s. 10.

Anotace: Do Domažlic přišel v době 2. světové války. Po válce promoval na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kde získal i doktorát filozofie. Učil na domažlických středních školách, od roku 1973 byl ředitelem Střední zdravotnické školy. Stál u zrodu místního rozhlasového vysílání, více jak 30 let působil jako redaktor i hlasatel. Také spoluzakládal Domažlický zpravodaj, který vedl až do své smrti. Řídil organizační štáb Domažlického milénia, sestavil a redigoval publikaci Domažlice včera, dnes a zítra. Mnohokrát uváděl vystoupení Čerchovanu nebo Chodského tria, spolupracoval s Československým rozhlasem i televizí při vzniku pořadů o Chodsku. Patřil ke znalcům regionálních osobností. Zaměřil se mj. i na jazykové i literární bádání. Bohatá byla jeho přednášková a dopisovatelská činnost.
- 35. výr. úmrtí

Kumperová, Iva, PhDr. - ředitelka Muzea Chodska

* 29. 02. 1944 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 16. 12. 2011 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice, Babylon (okr. Domažlice)

Literatura: Nejd, J.: Odešla osobnost regionálního národopisu. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 23. 12., č. 299, s. 3, fot., Antoš, S.: Ohlédnutí za PhDr. Ivou Kumperovou. Domažlický zpravodaj, roč. 34, 2012, leden, č. 1, s. 3.

Anotace: Odborná pracovnice, etnografka. V letech 1995 až 2001 působila jako ředitelka Muzea Chodska. Publikovala v odborných časopisech. Autorka publikací Chodská kuchařka a Chodské kroje. V muzeu pracovala od 1. září 1968. Od téhož roku až do roku 2010 žila v Babylonu u Domažlic, na jaře roku 2010 se s manželem přestěhovala do Domažlic. Manželka hudebního skladatele a sbormistra Františka Kumpéry (1940-2011).

- 80. výr. narození

Maerz, Antonín P. - děkan

* 15. 02. 1859 - Domažlice (okr. Domažlice)

+ 15. 04. 1917 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Kdyně (okr. Domažlice), Tannaberg u Všerub (zaniklá vesnice, okr. Domažlice), Kašperské Hory (okr. Klatovy)

Literatura: Hana, O.: Domažlický děkan P. Antonín Maerz. Domažlické noviny, roč. 3, 1994, 18. 02., č. 7, s. 4., Hana, O.: Výročí úmrtí dom. děkana P. A. Maerze. Domažlický deník, 1997, 15. 04., č. 88, s. 15., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 24. Plzeň: SVK, 1998., Petrašovský, A.: Kostelní zdi vyprávějí, s. 43-44. Radonice: Domažlický dějepis, z.s., 2019.

Anotace: Narodil se v rodině domažlického měšťana a mistra krejčovského Norberta Maerze. Matka Josefa rozená Weberová pocházela z Vodní ulice č. 11. Byl jedním z prvních maturantů domažlického gymnázia, poté studoval bohosloví na bohosloveckém učilišti v Českých Budějovicích, kde dne 16. července 1883 přijal kněžské svěcení. Působil v Kašperských Horách, Kdyni, na Tannabergu. Děkanem v Domažlicích byl zvolen 24. října roku 1900. Jeho zásluhou byly obnoveny malby v děkanském kostele, provedena restaurace kostela U Svatých. Také daroval obraz svatého Vavřince do poutního kostela, který se v něm dodnes dochoval. V roce 1911 naopak došlo k demolici kostela sv. Antonína Paduánského, který stával před budovou dnešního Muzea Jindřicha Jindřicha. Antonín Maerz byl známý svojí lidumilností, dokonce obdržel Záslužný kříž II. třídy za humanitární činnost. Jako domažlický děkan působil až do své smrti v roce 1917. - 165. výr. narození

Malý, Václav - malíř

- * 19. 02. 1874 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 09. 10. 1935 - Praha-Bubeneč (Hlavní město Praha)

Místa působení: Postřekov, Klenčí pod Čerchovem (vše okr. Domažlice), Chodsko, Praha
Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 70. P., Rudolf Ryšavý, 1950., Haas, J.: Malíř Václav Malý. Domažlické noviny, roč. 1, 1992, č. 18, s. 8., (vor): Václav Malý. Domažlicko, roč. 4, 1994, 24. 02., č. 8, s. 3., (hok): Malíř Václav Malý. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 30. 09., č. 229, s. 10., (aks): Václav Malý-malíř chodské malebnosti. Domažlicko, roč. 5, 1995, 12. 10., č. 41, s. 4., (vor): Vzpomínka na Václava Malého. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 25. 02., č. 47, s. 11., Holý, J. P.: Tragický konec slavného malíře. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 20. 10., č. 245, s. 20., Holý, J. P.: Malíř Václav Malý věnoval život milovanému Chodsku. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 01. 03., č. 51, s. 12.

Anotace: Žák Akademie výtvarných umění (1900-1906) u mistrů Brožíka a Schwaigera. Maloval zprvu motivy pražských ulic, později zavítal na Chodsko. V Klenčí se spřátelil s J. Š. Baarem - výsledkem byl akvarel Chodská madona, a navrhl dvě malby na skle do klenečského kostela na paměť Baarových rodičů. Studoval na Chodsku krajinu a vytvářel velké obrazy s hromadnými selskými výjevy. Tvořil v Postřekově. Na výstavě Hegenbundu ve Vídni roku 1910 vzbudilo jeho Chodsko senzací (Pout' u sv. Vavřince). Vznikají jeho větší obrazy Pout' u Dobré Vody a zvláště Nedělní dopoledne na náměstí v Domažlicích (darován městem prezidentu T. G. Masarykovi). Autor akvarelů na obálky děl Baara a Vrby, ilustroval pohádky a pověsti z Chodska od Baara a H. Štěpánkové. Vedle Chodska maloval hodně na Moravském Slovácku. Na rozdíl od svého předchůdce v zobrazování Chodska J. Špillara byl Malý čirý koloristický naturalista, maloval širokým štětcem a zachycoval náladu světla a vzduchu velmi jemně. Otec malíře Jana Malého.
- 150. výr. narození

Nepil, František - spisovatel

- * 10. 02. 1929 - Hýskov (okr. Beroun)
+ 08. 09. 1995 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice), Domažlice, Chodsko
Literatura: Holý, J. P.: Odešel F. Nepil. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 13. 09., č. 214, s. 11., (vor): Za F. Nepilem. Domažlický deník, roč. 2, 1995, 16. 09., č. 217, s. 10., Vorlíček, J.: Výročí F. Nepila. Domažlický deník, roč. 8, 1999, 06. 02., č. 31, s. 12., Vorlíček, J.: Ohlédnutí za F. Nepilem. Domažlický deník, roč. 9, 2000, 08. 09., č. 210, s. 18.

Anotace: Prozaik, humorista a autor dětské literatury. Po ukončení obchodní akademie pracoval jako propagační referent n. p. Čs. hotely, jako propagační textař podniku Merkur v Praze, jako redaktor Čsl. rozhlasu. Od roku 1972 byl spisovatelem z povolání. Často navštěvoval Domažlice a Chodsko. Dne 31. července 1984 uzavíral výstavu MUDr. Vladimíra Böhma, 20. září 1992 s ním uspořádala besedu domažlická knihovna. Pravidelně zajížděl na návštěvy k malířce L. Jiřincové do Pece pod Čerchovem. Autor fejetonu Svatý Prokope, oroduj za Pec v knize Dobrou a ještě lepší neděli. - 95. výr. narození

Paidar, Jan P. - kaplan

* 27. 10. 1828 - Draženov (okr. Domažlice)

+ 14. 02. 1874 - Kytín (okr. Praha-západ)

Místa působení: Chraštice (okr. Příbram)

Literatura: Holý, J. P.: Kněz, o kterém Baar už román nedopsal. Domažlický deník, 1999, 11. 11., s. 20.

Anotace: Jan Paidar se narodil v Draženově na statku hu Kučů (č. 22) dne 27. října 1828 v rodině bohatého sedláka a rychtáře Štěpána Paidara. Zřejmě na radu učitele Josefa Langa ve Ždánově, kam byl tehdy Draženov přidružen, dal otec dva syny (vedle Jana také Štěpána) studovat na klatovské gymnázium. Poté odešel studovat bohosloví. Překvapí nás zcela nepřiměřená délka Janových studií: Vysvěcen byl v Českých Budějovicích českým národním buditelem P. Janem Valeriánem Jirsíkem až 5. srpna 1855, tedy o pět let později než jeho spolužáci (!). Po krátkém působení v jihočeském Římově se stal kaplanem v rodném kraji - v Hostouni, ale vydržel tam jen necelé tři měsíce. Pak odešel do Mutěná, ale tam setrval sotva o měsíc déle. Jinak tomu nebylo ani na Zejbiši (Javorné) u Železné Rudy a podruhé v Římově. Odevšad se na něho hrnuly stížnosti, ale jen od nadřízených. U prostých věřících byl vždycky oblíben. V listopadu roku 1857 nastoupil rázovitý Chod jako kaplan v Chraštici, na velké a bohaté faře nedaleko jihočeských Mirovic. A tam v tu chvíli nastalo pravé peklo. Brzy po nastoupení se Paidar nepohodl se svým farářem P. Josefem Rozsypalem, už starým a široko daleko váženým duchovním. Paidar na svých plamenných kázáních stále popuzoval věřící nejen proti faráři, ale i jeho hospodyně Marii Říhové a některým okolním farářům. Chodil denně pobuřovat i do jednotlivých rodin svých farníků po celé širé farnosti. Zanedlouho měl jeho farář kostel prázdný, ale na Paidarova kázání se hrnuli lidé zdaleka, i ti, kteří do kostela jinak nechodili. Horlil proti církevním zřízením, starým navyklým řádům, ale zejména proti zvyklostem a životu kněží. Na domluvy i pohrůžky mirovického vikáře vůbec nereagoval, naopak důvěrné pohovory "rozmazával" na svých kázáních. Nakonec měl být tajně odvezen koncem dubna 1858 do kněžského vězení v Praze u sv. Jiří. Celá věc však "praskla" dříve a v tajně určený den došlo k velkému sročení věřících v Chraštici. Bylo to prý jako kdysi za husitských válek - sedláci i selky ozbrojeni vším možným, co v hospodářství měli, přišli bránit svého milovaného kaplana. Muselo být povoláno z Písku četnictvo, později dokonce vojsko. Věřící odmítli kaplana vydat. Farář a hospodyně se zatím zabarikádovali na farní půdě. Věřící tam vtrhli a chtěli jim důkladně natlouci a prý podle kaplanova návodu je namazat kolomazí. Nakonec byl Paidar přece jen odvezen. Došlo však ke krveprolití. Na hřbitově byl náhodně zastřelen Martin Hlavín, jiní dva podlehlí zraněním a další byli uvězněni. Kaplan Paidar byl ještě několikrát vězněn, až byl v červnu 1866, těsně před válkou, odsvěcen. Skončil bídě - nakonec se uchýlil jako pomocný šenkýř v Kytíně na Dobříšsku, kde zemřel zcela vysílen 14. února 1874 ve věku necelých 46 let. Už jako student na domažlickém nižším gymnáziu poznal Jindřich Šimon Baar neobyčejný, velice pohnutý a romantický životní příběh pátera Jana Paidara, jehož synovec Štěpán Paidar byl jeho nejbližším kamarádem, ale zemřel ještě před maturitou. J. Š. Baar po celý svůj život sbíral prameny k životní tragédii tohoto svého krajana, ale zamýšlený román o něm už napsat nestačil. - 150. výr. úmrtí

Pecl, Petr, PhDr. - astronom

* 18. 12. 1873 - Oplot (okr. Plzeň-jih)
+ 10. 02. 1944 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Kalendárium osobností západních Čech na rok 1994, s. 17. Plzeň: SVK, 1993.,
On-line databáze autorů na stránkách Národní knihovny ČR.

Anotace: Astronom a středoškolský pedagog. V letech 1901-02 působil jako profesor na gymnáziu v Domažlicích. Autor odborných publikací: "O pohybu, podstatě a vzniku komet" nebo "Applikace Newton-Puiseuxovy metody v geometrii". - 80. výr. úmrtí

Peer, Přemysl, PhDr. - historik

* 17. 02. 1919 - Kdyně (okr. Domažlice)
+ 28. 12. 1981 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Teplice

Literatura: Kubásková, E.: Kdy zemřeli? 1980-1985, s. 243. P., Národní knihovna, 1992.,
Archiv. časopis, roč. 32, 1982, č. 2, s. 106-108., Holý, J. P.: Kdyňský rodák Přemysl Peer.
Domažlický deník, roč. 10, 2001, 31. 12., č. 302, s. 12.

Anotace: Absolvent Filozofické fakulty Univerzity Karlovy v Praze (1949) a Státní archivnické školy. Pracovník Okresního archivu Teplice. Odborník na kulturní dějiny Teplic a severních Čech v 18. a 19. století a na genealogii severočeských šlechtických rodů. Autor prací věnovaných Teplicím a okolí. - 105. výr. narození

Pek, František - stavitel

* 18. 02. 1844 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 05. 09. 1914 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Česká Kubice (okr. Domažlice)

Literatura: Kaucká, J.: Jeden z domažlických stavitelů. Dom. zpravodaj, 22, 2000, č. 5, s. 5.

Anotace: Stavební inženýr František Pek přišel do Domažlic roku 1881. Patřil mu dům č. 115 v ulici B. Němcové, kde byla krátce umístěna pošta. Na počátku 90. let 19. století se jako stavbyvedoucí podílel na výstavbě radnice, zahájil práce na regulaci Domažlic, Hořejšího Předměstí. V roce 1895 provedl stavbu domažlických jatek, postavil penzion Wuršrových na České Kubici a rozšířil českokubické nádraží. O rok později postavil kapličku v Chrastavicích. Provedl stavbu předního domu spis. Jana Vrby, postavil penzion Na Kovárně v České Kubici, zavedl letní žebřinový provoz pro letní hosty mezi Č. Kubicí a Domažlicemi, podílel se na stavbě dívčí školy. Působil v zastupitelstvu i jako starosta hasičů.
- 180. výr. narození

Pomahač, Jiří - hudební skladatel

- * 29. 02. 1904 - Žinkovy (okr. Plzeň-jih)
- + 05. 10. 1981 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Horšovský Týn, Meclov (vše okr. Domažlice), Písek

Literatura: Holý, J. P.: Jiří Pomahač spolupracoval také s několika týdeníky. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 05. 11., č. 258, s. 20., Holý, J. P.: Buditel Horšovskotýnska. Zpravodaj města Horšovský Týn, 2001, č. 12, s. 7.

Anotace: V Horšovském Týně vznikly jeho Chodské tance i České tance a v roce 1928 tu měla premiéru jedna z jeho operet - Bílé chryzantémy. Byl vzdáleně příbuzný s Jindřichem Jindřichem. Syn národopisce Jiřího Pomahače (1874-1958). - 120. výr. narození

Pontanus z Breitenberka, Jiří Barthold - spisovatel

- * 1550 - Most (okr. Most)
- + 20. 02. 1614 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Horšovský Týn (okr. Domažlice)

Literatura: Rukověť humanistického básnictví. 1, s. 139. Praha, Academia 1966. (aks): Základ vzdělání získal v H. Týně. Domažlicko, 1994, 17. 2., č. 7, s. 6.

Anotace: Metropolitní děkan, autor latinsky psaných básnických a prozaických prací. Tvořil ale i v českém a německém jazyce. V prozaických dílech vystupuje tendence vytvořit rozsáhlá univerzální kompendia. Roku 1586 poctěn od Rudolfa II. vavřínovým věncem. V letech 1571-1572 pobýval ve škole v Horšovském Týně. - 410. výr. úmrtí

Regal, Maxmilian - středoškolský profesor

- * 16. 02. 1874 - Domažlice (okr. Domažlice)
- + 15. 12. 1948 - Sušice (okr. Klatovy)

Místa působení: Louny, Rakovník, Plzeň

Literatura: Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1975-1979, s. 131. P., SK 1979., Holý, J. P.: Klostermannův přítel M. Regal. Zpravodaj AS, roč. 16, 1989, č. 1, s. 4., Holý, J. P.: Profesor Max Regal - literát, divadelník a překladatel. Domažlický deník, roč. 12, 2003, 20. 12., č. 297, s. 12.

Anotace: Profesor působící v Plzni, literární historik, editor a autor pohádek, překladatel. Autor děl O básnickém díle sv. Čecha, Život a dílo Karla Klostermanna, Rýbrcou, Bájě a pohádky klasického středověku. Přispíval do časopisů Český deník, Český zápas, Čech, Plzeňský kraj aj. - 150. výr. narození

Slačík, Zdeněk - místostarosta

* 1930 - Hodonín (okr. Hodonín)
+ 20. 02. 2014 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Šebek, S.: Odešla významná osobnost, profesor Zdeněk Slačík. Týdeník Domažlicko, roč. 24, 2014, 05. 03., č. 9, s. 2, fot., Antoš, S.: Zemřel bývalý místostarosta, kantor a sportovec Zdeněk Slačík. Domažlický zpravodaj, roč. 36, 2014, březen, č. 3, s. 3.

Anotace: Pocházel z Hodonína, v Domažlicích působil především jako středoškolský učitel na Gymnáziu J. Š. Baara. Původním zaměřením tělocvikář, vyučoval také biologii a geografii. Mezi jeho zájmy patřila atletika, byl předsedou atletického oddílu Jiskry Domažlice, podílel se na organizaci významných sportovních akcí. Mezi roky 1990 až 1994 zastával funkci místostarosty Domažlic, stál u obnovení domažlické městské policie. - 10. výr. úmrtí

Strnad, Josef - malíř

* 28. 02. 1889 - Praha-Žižkov (Hlavní město Praha)
+ 24. 03. 1952 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Praha, Chodsko, Záhřeb (Chorvatsko)

Literatura: Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 496. P.: R. Ryšavý, 1950., Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999, s. 27. Plzeň: SVK, 1998., Holý, J. P.: Veselý malíř Josef Strnad. Domažlický deník, roč. 11, 2002, 03. 04., č. 78, s. 20., Holý, J. P.: Josef Strnad maloval chodské dudáky a postřekovské "divčky". Domažlický deník, roč. 13, 2004, 04. 03., č. 54, s. 10.

Anotace: Žák umělecké školy v chorvatském Záhřebu. Zabýval se hlavně malbou figurální - maloval lid chodský, jihočeský, jugoslávský. Autor obrazu Starý Chod. Jeho reprodukce otištěna v dubnu 1926 ve Zlaté Praze. Významné výstavy v Záhřebu (1918) a Praze (1944). Chodsko navštívil poprvé roku 1905, od roku 1919 zde pobýval pravidelně, zejména v Postřekově. Údajně namaloval přes sto portrétů chodských dudáků a muzikantů, zachytil práci dřevařů, hrnčírů, mlynářů. Pobýval i na Kdyňsku, v Koutě na Šumavě a Loučimi. Na barevných pohlednicích vyšlo víc než třicet chodských motivů. Poslední jeho výstava byla v roce 1944 v Praze, ale vystavoval i v Domažlicích. - 135. výr. narození

Štolovský, Eduard, PhDr. - středoškolský učitel

* 02. 11. 1856 - Solnice (okr. Rychnov nad Kněžnou)
+ 24. 02. 1914 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Vedl k maturitě Baara i Čapka. Domažlický deník, roč. 10, 2001, 03. 11., č. 257, s. 18., Holý, J. P.: Byl třídním profesorem Karla Čapka. Domažlický deník, roč. 13, 2004, 27. 03., č. 74, s. 12., Internetová databáze regionálních osobností SVK Plzeňského kraje, heslo Eduard Štolovský.

Anotace: Byl synem poštmistra ve východočeské Solnici. Po maturitě v Rychnově nad Kněžnou odešel do Prahy studovat bohosloví, ale pak přešel na právnickou a posléze na filozofickou fakultu. Za studií byl spolupracovníkem Augusta Sedláčka při sepisování publikace Hrad, zámky a tvrze Království českého. Několik let působil na středních školách v Petrohradě. V roce 1884 složil doktorát z filozofie a nastoupil na domažlické gymnázium. Stal se spolupracovníkem Posla od Čerchova i Domažlických listů, kde uveřejňoval hlavně divadelní a umělecké posudky. Psal básnické projevy ke slavnostním příležitostem. V roce 1905 odešel do Prahy. - 110. výr. úmrtí

Volfík, Bohumil, Ing. - geodet

* 07. 11. 1911 - Postřekov (okr. Domažlice)
+ 29. 02. 1984

Místa působení: Praha

Literatura: Geodetický a kartografický obzor, roč. 30, 1984, č. 5, s. 118., Kubásková, E.: Kdy zemřeli? 1980-1985. P., Národní knihovna 1992, s. 361., Internetové stránky časopisu Zeměměřič, heslo Bohumil Volfík.

Anotace: Po studiích na Vysoké škole speciálních nauk ČVUT v Praze pracoval řadu let v katastrální službě, později činný v rezortu geodézie a kartografie, kde zastával mnohé vedoucí funkce. Mezi roky 1955 až 1962 ředitelem Oblastního ústavu geodézie a kartografie Praha. Zasloužil se o vytvoření samostatné Společnosti geodézie a kartografie. Autor knih a článků s odbornou tematikou. - 40. výr. úmrtí

Votruba, Antonín - ředitel měšťanské školy

* 16. 03. 1853 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 12. 02. 1939 - Praha (Hlavní město Praha)

Místa působení: Český Brod (okr. Kolín)

Literatura: Národní politika, 14. 02. 1939, s. 6., Škola měšťanská, 41, 1938/39, s. 247., On-line katalog regionálních autorit Městské knihovny Kolín, heslo Votruba, Antonín.

Anotace: Ředitel měšťanské školy v Českém Brodě, odborný učitel, vlastivědný pracovník a publicista. Autor publikace Panovnické rody v Čechách, spolupracoval na tvorbě sborníku Českobrodsko a Černokostecko. Působil také jako dopisovatel do regionálních časopisů.
- 85. výr. úmrtí

Vuršer, Vladimír - barytonista

* 01. 01. 1886 - Plzeň (okr. Plzeň-město)
+ 17. 02. 1954 - Klatovy (okr. Klatovy)

Místa působení: Pec pod Čerchovem (okr. Domažlice), Domažlice, Klatovy

Literatura: Špelda, A.: Hudební místopis Domažlicka, s. 149. KKS Plzeň, 1974., Holý, J. P.: Vuršerovi se zasloužili o Chodsko! Domažlický deník, 2004, 02. 03., s. 12.

Anotace: Zpěvák-barytonista, žák operního pěvce Emila Buriana. Společně se svou manželkou Zdeňkou Vuršerovou nájemcem penzionu Daliborka v Peci pod Čerchovem, ve kterém pořádal časté hudební večery za účasti předních českých hudebníků. V roce 1933 odešli manželé Vuršerovi z Pece do Domažlic, kde se pak oba věnovali hudebně-pedagogické činnosti a působili zde dalších šestnáct let. Poté přesídlili do Klatov a vyučovali na místní městské hudební škole. Zpěvák a hudební pedagog Vladimír Vuršer zemřel roku 1954, poslední rozloučení se konalo v plzeňském krematoriu za účasti významných osobností kulturního života. - 70. výr. úmrtí

Wieninger, Antonín - malíř

* 14. 01. 1820 - Domažlice (okr. Domažlice)
+ 27. 02. 1899 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: (jph): Bohatý život A. Wieningera. Pravda, roč. 70, 1989, 11. 02., č. 36, příloha, s. 8., Toman, P.: Nový slovník československých výtvarných umělců. 2, s. 700. P., R. Ryšavý 1950., Karlíková, L.: Malíř A. Wieninger. Domažlický deník, 1999, 28. 08., č. 200, s. 10., Matriční záznam o úmrtí na internetových stránkách projektu Porta fontium.

Anotace: Zakládající člen spolku Slovanská lípa (1845), člen výboru Besedy (1860). Autor rozměrných krajin, často s oblíbenou alpskou tematikou. Autor hlavního oltářního obrazu v kostele U Svatých (1860). Zemřel v domě na náměstí (dnes knihkupectví), spřízněn s rodinou Prunarů. - 125. výr. úmrtí

Worel, Václav - purkmistr

* 1652 - Klatovy (okr. Klatovy)
+ 21. 02. 1719 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice

Literatura: Holý, J. P.: Řídil město v přetěžké době. Domažlický zpravodaj, roč. 19, 1992, č. 6.

Anotace: Po matce pocházel z erbovního rodu Sobětických ze Sobětiček. Vyučil se řezníkem a po vandru se usadil v Domažlicích. Za purkmistra byl volen po pět období, mezi lety 1686-1702. Byl údajně prvním, kdo nechal vydláždit náměstí tzv. kočičími hlavami. Zavedl systém kašen. Pozn.: Rok narození 1652 není u Václava Worela jistý, narodit se mohl i roku 1651. - 305. výr. úmrtí

Zídek, Jiří st. - basketbalista

* 08. 02. 1944 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 21. 05. 2022

Místa působení: Poběžovice (okr. Domažlice), Plzeň, Praha

Literatura: Kučera, V.: Klan vysokých mužů s velkým míčem. Mladá fronta Dnes, roč. 16, 2005, 08. 04., č. 82, s. 6, fot., Wilková, S.: Letenku do Bostonu jsem vrátil. Sport magazín, 2020, 17. 04., č. 16, s. 22, fot., Internetová encyklopedie Wikipedie, heslo Jiří Zídek (1944).

Anotace: Naroděn 8. února 1944 v Praze. Dětství prožil v Poběžovicích, kde rodiče dostali po dostudování práci. Pivotal Škody Plzeň, VŠ Praha a reprezentačního basketbalového týmu. Za národní tým odehrál několik set utkání, získal stříbro z ME 1967 a bronz z ME 1969. V roce 1970 vyhlášen nejlepším střelcem mistrovství světa. Sedminásobný mistr domácí ligy, účastník finále Poháru mistrů evropských zemí v roce 1965. Roku 2001 obdržel ocenění "Československý basketbalista 20. století". V roce 2013 byl uveden do Síně slávy České basketbalové federace, o šest let později prvním Čechem v Síně slávy Mezinárodní basketbalové federace. Otec Jiřího Zídka juniora, prvního československého basketbalisty, který hrál zámořskou NBA. - 80. výr. narození

Zoglmann, Antonín - spisovatel

* 01. 02. 1879 - Vídeň (Rakousko)
+ 17. 03. 1973 - Karlovy Vary (okr. Karlovy Vary)

Místa působení: Kdyně (okr. Domažlice), Domažlice, Klatovy

Literatura: Lexikon české literatury A-P. Praha: Academia, 1985., Pravda, 10. 4. 1973, s. 5., Kunc, K.: Kdy zemřeli? 1971-1974, s. 19. Praha: SK ČSR, 1974., Šlajger, R.: Obecní Pepíček ve Kdyni. Kdyňsko, roč. 5, 2009, č. 3, s. 8, fot., Bauerová, H.: Z obecního Pepíčka se stal profesor Antonín Zoglmann. Domažlický deník, roč. 20, 2011, 12. 09., č. 114, s. 2.

Anotace: Narodil se jako syn svobodné matky, která přišla do Vídně ze Kdyně. Když matka v roce 1885 zemřela, byl dán nejprve do nalezince, pak poslán do domovské obce. Ve Kdyni žil u pěstounky. Od roku 1892 studoval v Domažlicích na gymnáziu, poté vystudoval na filozofické fakultě češtinu a němčinu. V letech 1907-1908 působil jako středoškolský profesor v Domažlicích, mezi roky 1919-1939 pak v Klatovech. Autor beletrie pro mládež a literárně-historických prací. Tchán Vladislava Jáchymovského. Pod pseudonymem Felix Blažek napsal dvě autobiografické knihy: Dětství obecního Pepíčka a Obecní Pepíček studentem. - 145. výr. narození

Žuvníček, Josef - ředitel dívčí školy

* 03. 01. 1865 - Praha (Hlavní město Praha)
+ 13. 02. 1939 - Domažlice (okr. Domažlice)

Místa působení: Domažlice, Trhanov (okr. Domažlice)

Literatura: Posel od Čerchova, 18. 2. 1939, 25. 2. 1939 a 10. 2. 1940., Chodsko 1939/40, č. 1/2, s. 7-9., (ju): Propagátor Chodska. Pravda, 68, 1987, 16. 5., č. 112, příloha., (ko): Spisovatel a učitel. Pravda, 70, 1989, 14. 2., č. 38, s. 5., (jph): Všestranný učitel. Pravda, 70, 1989, 1. 4., č. 77, příloha, s. 8., (vor): Josef Žuvníček. Domažlicko, 3, 1993, č. 12, s. 2., (vor): Josef Žuvníček. Domažlicko, 4, 1994, 3. 2., č. 5, s. 3., Holý, J. P.: Letošní významná jubilea... Dom. deník, 7, 1998, 20. 11., č. 272, s. 16., Mlnářiková, H.: ...a také knihovník Josef Žuvníček. Domažlický zpravodaj, č. 1, 2007, roč. 29, s. 5.

Anotace: Roku 1884 absolvoval Pražský učitelský ústav - prvním místem jeho pedagogického působení se stal Trhanov. Mezi roky 1887 až 1928 byl činný v Domažlicích jako učitel a posléze jako ředitel dívčích škol. V roce 1893 se podílel spolu s M. Duffkem, A. Srnou a V. Kebrlem na uspořádání domažlické Hospodářské, průmyslové a národopisné výstavy. K této akci napsal informativní úvodní slovo o Domažlicku a Chodsku. V letech 1901-1937 byl knihovníkem Veřejné obecní knihovny. Aktivně byl zapojen do kulturního života města. Působil jako člen výboru Veřejné obecní čítárny, jako jednatel Literární jednoty či jako cvičitel Sokola. Je autorem několika set úvodníků do týdeníku Posel od Čerchova. Také je znám jako autor Nového průvodce Chodskem, divadelní hry Ruce, které zachraňují (1935), odborných publikací Stavba a řízení elektrických drah (1909), Zařízení podomního telegrafu (1904) a Amatérské přijímací stanice (1925). Spolupracoval na přípravě učebnic i osnov přírodních věd. Pozn.: Kotal uvádí den narození 1. ledna 1865, JPH a Kalendárium osobností západních Čech na rok 1999 datum 3. ledna 1865. - 85. výr. úmrtí

Znáte to jméno?

Výročí regionálních osobností Domažlicka na měsíc únor 2024

Sestavil: Petr Vecka

Domažlice: Městská knihovna Boženy Němcové, 2024. Nestránkováno, 6 výtisků

Tisk: Městská knihovna Boženy Němcové Domažlice